

Església i Comunidor de Santa Eulàlia

Poble	Encamp
Parròquia	Encamp
Adreça	Carrer Mossèn Ermengol, s/n
Tipus de bé:	Església
Estil	Romànic / arq. relig. d'èp. barroca / arq. contemp.
Datació	segles XI- XII, segles XVI-XVII, segle XX
Secció a l'inventari general	Primera, béns d'interès cultural
Classificació	Monument
Data protecció	2003-07-16

Descripció Amb anterioritat a les reformes de 1988-1989 l'edifici estava configurat com un espai d'una planta rectangular amb nau única, dues capelles al costat de tramuntana i capçalera quadrangular que comunicava, pel sud, amb la sagristia. Entre aquesta i un porxo que protegia la porta d'accés, hi havia el campanar. El conjunt es completava d'un comunidor exempt situat a l'extrem sud-oest. Les cobertes, de lloses de pissarra sobre encavallades de fusta, estaven disposades a doble vessant en el cas de la nau i de la capçalera i a una única pel que fa al porxo i la sagristia. Les dues capelles laterals eren cobertes per la mateixa coberta a dues aigües.

El porxo de la façana sud està limitat, d'una banda, pel campanar i la sagristia, i de l'altra, per un mur d'obra amb una petita porta adintellada. Els pilars de fusta de la part frontal se sostenen en un banc de pedra i sostenen una coberta simple.

El campanar, amb poc més de 23 metres, és el més alt dels campanars romànics del país. Va ser construït entre la fi del segle XI i mitjan segle XII. És de planta quadrangular, amb tres pisos de finestres geminades. L'últim ha estat modificat, al segle XVI-XVII, per instal·lar-hi les campanes, emmarcades per un rebaix que presenta, a la part superior, decoració d'arcs cecs de tipus llombard. Com els altres elements decoratius, són fets de pedra tosca. Una creu de ferro forjat amb peu de pedra tosca corona la coberta del campanar.

El comunidor, exempt, és de planta rectangular amb accés pel lateral nord i finestres als quatre vents. Cal destacar, a l'interior, una taula de pedra on apareixen gravats els quatre punts cardinals. Ha estat datat del segle XVIII.

A l'interior de la nau les capelles de planta quadrangular i cobertes amb volta de canó tenen, encara avui, uns retaules barrocs. Dos graons i quatre pilars delimitaven el presbiteri format de tres espais quadrangulars. En el més gran, el del centre, es trobava l'altar major i un retaule i era cobert d'un volta de maó de pla de quart d'esfera. Les dos capelles laterals, cobertes d'un fals sostre de guix, portaven la imatge de la Mare de Déu i del Sagrat Cor recolzades sobre medules. També, al sud, hi havia la porta d'accés a la sagristia.

Les reformes dels anys 1988-1989 s'han traduït en la creació d'una plaça en la vessant sud de l'edifici en el lloc on hi havia el cementiri. Aquesta plaça comunica amb l'ampliació de la nau cap a l'oest per un escalinata. A la vessant nord s'ha ampliat l'estructura de l'edifici per establir-hi el nou centre parroquial.

Monografia: SANTA EULÀLIA. EVOLUCIÓ HISTÒRICA D'UN EDIFICI. SEGLES IX-XX, D. A. Govern d'Andorra, 1989